

MiNa-Raad

**Briefadvies
van 14 oktober 2002**

**Betreffende de ontwerpvoorstellen van de nieuwe
verdragen voor de bescherming van de Schelde en
de Maas**

Mevrouw Vera Dua
Vlaams minister van Leefmilieu
en Landbouw
Emiel Jacqmainlaan 20
1000 Brussel

Datum: 15 oktober 2002
Referentie: 04.03.01/L3/2002/865
Betreft: De ontwerpvoorstellen van de nieuwe verdragen voor de bescherming van de Schelde en de Maas

Mevrouw de Minister,

Met uw brief van 10 oktober 2002, die wij op dezelfde dag ontvingen, heeft u de ontwerpvoorstellen van de nieuwe Maas- en Scheldeverdragen aan de MiNa-Raad overgemaakt samen met de suggestie dat Raad hierover op eigen initiatief een advies zou kunnen uitbrengen. De termijn voor dergelijk advies stelt u vast tegen uiterlijk 25 oktober 2002 omdat dan de delegatieleiders voor een laatste maal samenkomen om de definitieve tekst vast te stellen voor de plechtige ondertekening op 3 december 2002 te Gent. De Raad heeft voor 25 oktober 2002 slechts één raadszitting gepland op 14 oktober 2002. Gelet op de drukke agenda van de laatste maanden was nog maar eens een bijkomende zitting van de Raad niet wenselijk. Omdat hij zoveel belang hecht aan het integraal waterbeleid waarvan deze verdragen een belangrijke exponent zouden moeten zijn, gaat hij de uitdaging aan om een briefadvies te formuleren. Voor een advies ten gronde was in de gegeven omstandigheden onvoldoende tijd. Het ABVV, het ACLVB, het ACV, de Boerenbond, de UNIZO en het VEV onthouden zich bij dit advies.

De Raad beperkt zich daarom in hoofdzaak tot een algemene appreciatie, maar hij heeft dankzij een uitgebreide toelichtingsnota die bij de adviesvraag was gevoegd en dankzij een gewaardeerde toelichting door de heer Jean Pauwels van de VMM toch ook enkele specifieke bedenkingen. Die worden aan het einde van deze brief geformuleerd.

De Raad wenst eerst en vooral zijn respect uit te spreken voor de inspanningen van de Vlaamse onderhandelaars. De Raad is ervan overtuigd dat zij met hun grootste inzet ertoe bijgedragen hebben om de principes van het integraal waterbeleid en de geest van de Kaderrichtlijn 'water' zo optimaal als mogelijk in de verdragen te verwerken.

Toch is de MiNa-Raad niet tevreden met het resultaat, en wellicht wordt deze mening gedeeld door alle betrokkenen in Vlaanderen. Deze voorstellen van verdragen bieden geen garantie voor een krachtdadig grensoverschrijdend integraal waterbeleid. De Raad stelt vast dat de geest en de doelstellingen van de Kaderrichtlijn afgevlakt worden tot een quasi minimum minimumorum van wat de Kaderrichtlijn beoogt. Dit impliceert dat de ICBM en de ICBS in de eerste plaats tot een forum van uitwisseling van informatie verworden, in het beste geval tot een adviesorgaan. Zelfs de principes van de Ministerverklaring van Luik van 30 november 2001 werden niet gehandhaafd. De Raad suggereert om de ontwerpen van verdragsteksten te vergelijken met de verdragsteksten van andere internationale stroomgebiedsdistricten. Bijvoorbeeld

in het Donauverdrag (www.icpdr.org) wordt eerst uitvoerig en in krachtvolle bewoordingen ingegaan op de verplichtingen van de partijen waarin het voorkomen van grensoverschrijdende impact centraal staat.

De eerdere voorstellen van de MiNa-Raad aangaande de samenwerking van de internationale commissies met de NGO's gingen uit van een volwaardige invulling van het internationale niveau; in casu een commissie met bevoegdheden en beslissingsmacht die verder gaan dan advisering. De voorstellen die nu voorliggen werpen echter een totaal ander licht op het belang en de waarde van de participatie van de NGO's. Met dit resultaat zullen weinig NGO's bereid gevonden worden om te participeren in ICBM of ICBS. Het lijkt weinig zinvol om in een adviserend orgaan te zetelen van een commissie die zelf slechts een adviserende functie heeft.

Aangaande zijn specifieke opmerkingen verwijst de Raad in eerste instantie naar de passage in het voorstel Scheldeverdrag (preambule) waar gesteld wordt dat de coördinatie binnen het internationaal stroomgebiedsdistrict al naargelang de te behandelen gebieden, multilateraal, bilateraal of nationaal moet zijn. De achterliggende reden hiervoor blijkt het feit dat Frankrijk het stroomgebied van de Somme wil toevoegen aan het stroomgebiedsdistrict van de Schelde, maar van daaruit geen inmenging – in casu geen advies – wil. De Raad vindt het eigenaardig dat het stroomgebied van de Somme niet toegevoegd wordt aan het stroomgebiedsdistrict van de Seine, zodat dit een interne Franse aangelegenheid zou worden. De Raad vraagt zich echter af welke consequenties dit heeft op het beheer van de 'Brugse Polders' die ook aan het stroomgebiedsdistrict van de Schelde worden toegevoegd. De Raad dringt erop aan dat de consequenties ervan worden nagegaan.

In de afstemming met de Kaderrichtlijn stelt de Raad vast dat Artikel 5 van de verdragen "Taken van de Commissie" geen correcte vertaling geeft van Artikel 5 van de Kaderrichtlijn. De Kaderrichtlijn voorziet "een economische analyse van het watergebruik", wat niet voorkomt in het verdrag.

Mevrouw de Minister, de Raad is ervan overtuigd dat noch de Vlaamse onderhandelaars noch de Vlaamse beleidsvoerders verantwoordelijk zijn voor het povere eindresultaat van de onderhandelingen. Mocht het niet meer mogelijk zijn de inhoud van de verdragen fundamenteel te versterken ter voorkoming van grensoverschrijdende impact, dan betwijfelt de Raad de slagkracht van de Internationale Commissies om integraal waterbeheer op stroomgebiedsniveau te verwezenlijken. Indien dit resultaat dan toch tot groot enthousiasme zou leiden bij de andere Verdragspartijen, dan dringen wij toch aan op enige nuancering van Vlaamse kant.

Met de meeste hoogachting,

Jan Verheeke
Wvd directeur

Prof. dr. Rudi Verheyen
Voorzitter